

บทที่ 400

อ่านพระคัมภีร์อย่างไรจึงจะบังเกิดผล?

ข้าแต่พระเป็นเจ้า มีคำกล่าวว่า “เวลาเรามีความสุข เวลาจะผ่านไปอย่างรวดเร็ว” เป็นความจริงที่สุดเลยพระเจ้าข้า ลูกเขียน “บทสวดของฉัน” ถวายแด่พระองค์เมื่อสี่สิบกว่าปีก่อน เริ่มต้นเพราะชีวิตมีแต่ความทุกข์ในขณะนั้น เวลาผ่านไปจากการเขียนบทสวดถวายแด่พระองค์นี้แหละ ทำให้ลูกค้นพบพระองค์ แล้วชีวิตของลูกก็ค่อยๆ เปลี่ยนแปลงไป จากการเป็นผู้ที่มีความทุกข์มากที่สุดคนหนึ่ง ลูกค่อยๆ กลายมาเป็นผู้ที่มีความสุขมากที่สุดคนหนึ่งในทุกวันนี้ 😊 มันเป็นเรื่องอัศจรรย์ที่สุด และลูกก็เป็นลูกที่กตัญญูต่อพระองค์ที่สุดคนหนึ่ง พระเจ้าข้า

และเนื่องจากบทนี้เป็นบทที่ 400 ซึ่งนับเป็น milestone ในการเขียนของลูกที่ต้องการถวายพระเกียรติแด่พระองค์ ลูกจึงจะขอเขียนในเรื่องที่มีความพิเศษที่ลูกตั้งใจจะเขียน แต่ได้รอมานจนถึงวันนี้ พระเจ้าข้า

มีเพื่อนฝูงตลอดจนคนรู้จักได้ถามลูกเสมอมาว่า อ่านพระคัมภีร์อย่างไรจึงจะบังเกิดผล? เป็นคำถามที่ลูกมีประสบการณ์มาแล้ว แต่ลูกไม่กล้าตอบหรือเขียน เพราะลูกตระหนักเสมอมาว่าลูกเป็นเพียงฆราวาสตัวเล็กๆ คนหนึ่งเท่านั้น ผู้ที่จะให้คำตอบแก่คำถามนี้ได้เป็นอย่างดีที่สุดน่าจะเป็นพระสังฆราชหรือพระสงฆ์ แต่เร็ว ๆ นี้มีผู้มาถามลูกอีก ทำให้ลูกคิดขึ้นมาได้ว่า ในการรับเชิญไปพูดตามคริสตจักรต่างๆ หลักที่ลูกไปแบ่งปันในแต่ละครั้งก็คือ พระวาจาของพระเจ้า ซึ่งก็เป็นสิ่งที่ศิษยาภิบาลแต่ละแห่งเทศน์สอนทุกสัปดาห์อยู่แล้ว แต่ลูกนำประสบการณ์ของลูกกับพระวาจาตามบริบทหรือเรื่องของผู้เชิญกำหนดมาไปแบ่งปัน ซึ่งเท่ากับลูกไม่ได้ไปเทศน์สอนเช่นเดียวกับศิษยาภิบาล แต่เป็นการไปเสริมหรือเป็นพยานว่าพระวาจาบทนั้นๆ ที่ท่านศาสนาจารย์เหล่านั้นได้เทศน์ ปฏิบัติตามแล้วจะบังเกิดเช่นนี้ๆ กับตัวเรา เป็นคนละบทบาท

ใช่แล้ว ลูกจึงจะทำหน้าที่เช่นนี้ ในบทสวดของลูกบทนี้ พระเจ้าข้า

1. ข้อแรกในการอ่านพระวาจาแล้วให้บังเกิดผลคือ เราต้องมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ในการศึกษาพระคัมภีร์ว่าจะนำมาปฏิบัติตามในชีวิต ไม่ใช่อ่านไปงั้นๆ เพราะเป็นหน้าที่หรือตามแฟชั่น และเราต้องสวดขอพระจิตเจ้าได้โปรดประทานพระพรให้เราเข้าใจในการอ่านพระคัมภีร์ทุกครั้ง ด้วยความจริงใจและถ่อมตน

“แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเกิดปัญญาเข้าใจพระคัมภีร์” ลูคา 24:45

2. เริ่มต้นอย่าไปเพิ่งไปอ่านพันธสัญญาเดิม ให้เริ่มจากพันธสัญญาใหม่หรือพระวรสาร ถ้าผู้ที่ไม่เคยอ่านพระคัมภีร์เลย เปิดมาบทแรกเจอบทมัทธิว ก็เริ่มอ่านบทมัทธิวเลยแหละ

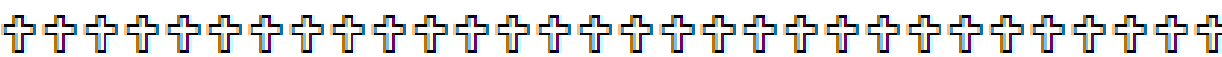
3. เวลาอ่านพระคัมภีร์ควรอ่านในห้องที่เงียบ ไม่ใช่อ่านไปฟังเพลงไป เนื่องจากเราขอพระจิตเจ้าก่อนอ่านแล้ว ในบรรยากาศที่เงียบเราจะรู้สึกได้ถึงการประชุมและการทรงนำของพระองค์

4. อ่านเจอบทไหนที่ “โดน” หรือชอบใจ ใช้ปากกาไฮไลต์ขีดทับข้อความนั้นเลย เดิมลูกจะเป็นคนถ่อมหนึ่งสี่อมาก แต่ในการอ่านพระคัมภีร์ ลูกใช้ปากกาไฮไลต์ตั้งหลายสี ไม่พอ หน้าไหนมีบทที่ซึ่งและอยากปฏิบัติตาม เอากาเรดเล็กๆ เสียบคั่นอีก ผลก็คือ พระคัมภีร์เริ่มอ้วนขึ้นๆ เพราะชอบเกือบทุกหน้า 😊

5. ไฮไลต์ ขีดเส้นใต้ เสียบคั่น ยังไม่พอ ลูกคัดบทที่ไฮไลต์ไว้ออกมาใส่สมุดโน้ต จนตอนนี้สมุดโน้ตก็อ้วนด้วย 😊

ตอนที่ลูกไปเรียนหนังสือที่สหรัฐอเมริกา ลูกจดศัพท์ที่ยังไม่รู้จักไว้ในสมุดโน้ตตามตัวอักษร แล้วเปิด Dictionary จากนั้นจะท่องศัพท์เหล่านั้นจนขึ้นใจก่อนไปนอนทุกคืน พรุ่งนี้เจอศัพท์ใหม่ จดเพิ่ม ท่องเพิ่ม และท่องทวนของเดิม ทำเช่นนี้ทุกๆ คืน จนความรู้เรื่องศัพท์ภาษาอังกฤษแตกฉาน เป็นพื้นฐานของการใช้ภาษาอังกฤษในการรับใช้พระเจ้าในทุกวันนี้

ลูกจึงนำวิธีเดียวกันมาปฏิบัติกับการศึกษาพระวาจาของพระเจ้า 😊

6. การปฏิบัติตาม ข้อนี้สำคัญที่สุด หากศึกษาแล้ว ท่องแล้ว ก็แค่นั้น ความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์ก็จะกลายเป็น ความรู้ของวิชาหนึ่ง แต่พระคัมภีร์ไม่แค่วิชาหนึ่ง เป็นพระวาจาของพระเจ้า! อ่านแล้ว ศึกษาแล้ว ก็นำมาไตร่ตรอง ซึมซับ แล้วก็ปฏิบัติตามในชีวิตประจำวัน นั่นแหละจึงจะเกิดผล

ลูกได้แบ่งพระวาจาของพระเจ้าที่จะปฏิบัติตามออกเป็น 3 กลุ่ม

6.1 พระวาจาที่อ่านแล้วเข้าใจเลยและปฏิบัติตามง่าย ยกตัวอย่าง

“ถ้าผู้ใดไม่ยอมทำงาน ก็อย่ากิน” 2 เรสะโลนิกา 3:10 เป็นต้น

6.2 พระวาจาที่เข้าใจ แต่ปฏิบัติตามยากหน่อยในประสามมนุษย์

“อย่าตอบแทนความชั่วด้วยความชั่ว ...

อย่าแก้แค้นเลย แต่จงให้พระเจ้าทรงตัดสินลงโทษเถิด” โรม 12:17,19

เรามักจะได้ยินเสมอๆ ว่า “แค่นี้ต้องชำระ” แต่พระเจ้าของเราทรงสอนให้ “อย่าแก้แค้น” ทำได้ไหม?

“ผู้ใดตอบแก้แค้นของ ท่าน จงหันแก้แค้นให้เขาด้วย” มัทธิว 5:39

“จงรักศัตรู จงทำดีต่อผู้ที่เกลียดชังท่าน” ลูคา 6:27

ความหมายของพระวาจาสองบทนี้ใกล้เคียงกับบทข้างบน แต่ลึกซึ้งกว่าคือ เวลาคนปฏิบัติไม่ดีกับเรา นอกจากจะไม่ตอบโต้แล้ว พระเจ้ายังทรงสอนให้เราทำดีต่อคนทำร้ายเราด้วย เป็นการสอนที่เวลาพวกเรามนุษย์จะปฏิบัติตามต้องพยายามเป็นอย่างมากกกกก

นี่เป็นเพียงสามตัวอย่างของพระวาจาในกลุ่ม 2 นี้

6.3 พระวาจาที่เราต้องฝึนความรู้สึกตามประสามนุษย์อย่างมากในการพยายามเข้าใจและปฏิบัติตาม ลูกเองค้นพบว่า การเป็นลูกของพระเจ้าที่ดีนั้น ต้องฝึนปฏิบัติตนค้ำกับสัจจตามความเป็นมนุษย์ ดังพระวาจาบทนี้

“จงดำเนินตามพระจิตเจ้าและอย่าตอบสนองความปรารถนาตามธรรมชาติ

เพราะธรรมชาติมนุษย์มีความปรารถนา ตรงกันข้ามกับพระจิตเจ้า และพระจิตเจ้าก็ทรงปรารถนาตรงกันข้ามกับธรรมชาติมนุษย์ สองข้อนี้ขัดแย้งกัน ท่านทำสิ่งที่ท่านอยากทำไม่ได้” กาลาเทีย 5:16-17

มีตัวอย่างมากมายแต่ลูกจะขอยกเพียงบางบทมาเขียน ณ ที่นี้ **เรื่องลูกล้างผลาญ (ลูคา 15:11-31)** คิดตามภาษามนุษย์แล้ว บุตรชายคนโตก็ถูกของเขาและเขาก็มีสิทธิน้อยใจบิดาตนเอง

อุปมาเรื่องคนงานในสวนองุ่น (มัทธิว 20:1-15) คนงานที่ทำงานแต่เช้าก็มีสิทธิไม่พอใจที่ตนเองทำงานมาทั้งวัน แต่กลับได้ค่าแรงเท่ากับคนที่เพิ่งมาทำงานตอนเย็น อย่างนี้มันก็ไม่ยุติธรรมนี่นา!

แต่การฝึนความรู้สึกตามประสามนุษย์และพยายามคิดและเข้าใจและปฏิบัติตามประสาพระเจ้า ที่ละเล็กทีละน้อย เราจะรู้สึกว่าเราได้ยกระดับจิตใจและจิตวิญญาณให้สูงขึ้น เราจะเริ่มมองเห็นตัวเองน้อยลงและเล็กลง เราจะมองพระวาจาเรื่องลูกล้างผลาญไม่ใช่จากมุมมองของบุตรชายคนโต แต่จากมุมมองของผู้เป็นบิดาและเรื่องค่าแรง เราจะเห็นจากมุมมองของนายจ้าง ไม่ใช่จากของลูกจ้าง แล้วมุมมองของเราก็จะเปลี่ยนไปในทุกมิติของชีวิต และเมื่อไรที่เราสามารถดำรงตนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกับที่พระเจ้าทรงสั่งสอนได้ในทุกมิติของชีวิต ใจเราก็จะเป็นอิสระจากมลภาวะทั้งปวง คงมีแต่การทรงสถิตอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น

นี่คือพระพรสูงสุดแห่งการอ่านพระคัมภีร์แล้วบังเกิดผลที่ลูกสามารถสรุปได้สั้นๆ ในบทสวดของลูกบทนี้ พระเจ้าข้า

“หนัยน์ตาของท่านเป็นสุขที่มองเห็นสิ่งต่างๆ ที่ท่านเห็น เราบอกท่านทั้งหลายว่า ประกาศและกษัตริย์จำนวนมากปรารถนาจะเห็นสิ่งที่ท่านได้เห็น แต่ก็ไม่ได้เห็น ปรารถนาจะได้ฟังสิ่งที่ท่านได้ฟัง แต่ไม่ได้ฟัง” ลูคา 10:23-24

อาแมน

ลูกขอพร: อดทนนี้

